

حصار

حصار در لغت به معنی قلعه یا محاصره کردن کسی در جنگ آمده است. ^[۱] تهانوی، محمدعلی، کتابف اصطلاحات الفنون، ج ۱، ص ۶۷۹.

فهرست مندرجات

- ۱ - معنای اصطلاحی حصار
- ۲ - پانویس
- ۳ - منبع

معنای اصطلاحی حصار

در اصطلاح به محاصر کردن دشمنان در منطقه یا در شهری بگونه‌ای که کسی بیرون نرود و کسی هم از خارج وارد نشود، گفته می‌شود قرآن مجید در این مورد می‌فرماید: «خُدُوهُمْ وَ احْصُرُوهُمْ وَ اقْبَلُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ» ^[۲] توبه/سوره ۹، آیه ۵.

آنان را بگیرید و محاصره کنید و در کمین آنان بنشینید.

لشکر مسلمانان در غزوه‌های صدر اسلام، در مورد لزوم، دشمنان را در محاصره قرار می‌داد، مثل: محاصره طائف محاصره بنی‌نضیر و قلعه‌های خیبر توسط رسول خدا (صلی الله علیه وآله).

پانویس

۱. ↑ تهانوی، محمدعلی، کتابف اصطلاحات الفنون، ج ۱، ص ۶۷۹.
۲. ↑ توبه/سوره ۹، آیه ۵.

منبع

اصطلاحات نظامی در فقه اسلامی، ص ۵۳.

رده‌های این صفحه: [جهاد](#) | [فقه](#)